

בפני הרכב הבוררים

המבקש:

- נגד -

המשיב:

עד מצורף:

ההתאחדות לכדורגל בישראל

על ידי ב"כ עו"ד עמית פינס

רח' דניאל פריש 3, תל אביב 6473104

טלפון: 03-6944111 ; פקס: 03-6091116

החלטה בדיון הנוסף

מבוא

1. לפנינו דיון נוסף בפסק בורר שניתן ע"י הבורר, עוה"ד [REDACTED], ביום 27.1.2021, (להלן: "פסק הבורר").
2. פסק הבורר הכריע בתביעה שהוגשה ע"י [REDACTED] (להלן: "המייצג") נגד [REDACTED] (להלן: "השחקן") ועניינה הפרת הסכם הייצוג. התביעה התקבלה בחלקה תוך שנקבע כי ההסכם הופר ע"י השחקן והוא חוייב בתשלום סך כולל של 23,687 ש"ח, הכולל תשלום דמי עמלה שלא שולמו (9,360 ש"ח); פיצוי מוסכם מופחת (5,000 ש"ח); הוצאות הליך ושכ"ט (9,327 ש"ח).

עובדות המקרה ופסק הבוררות

3. ביום 24.6.2018 נחתם הסכם מייצגים בין השחקן לבין המייצג. על פי ההסכם, ייצוג השחקן בעונות 18/19 ו-19/20 יהיה באופן בלעדי על ידי המייצג, תוך קביעת התמורה למייצג בשיעור של 10% משכר השחקן (להלן: "ההסכם"); כן נקבע בהסכם כי תקופתו תוארך אוטומטית לשלוש שנים נוספות, אם המייצג יצליח "להביא לחתימת השחקן בליגה הלאומית, ליגת העל ו/או בחו"ל". (להלן: "תקופת האופציה").

4. השחקן התקשר – בסיוע המייצג – עם קבוצת [REDACTED] (להלן: "הקבוצה") לעונת המשחקים 19/20 תמורת שכר קבוע בסך 80,000 ש"ח (ובנוסף בונוסים ותמורה עבור נקודות – אשר אין מחלוקת שבגינם המייצג איננו זכאי לעמלה).
5. לא הייתה מחלוקת שהשחקן לא שילם עמלה למייצג עבור עונה זו.
6. לאחר תום עונת 19/20 התקשר השחקן – שלא בסיוע המייצג – עם קבוצת [REDACTED].
7. המייצג טען להפרת ההסכם ע"י השחקן ותבע תשלום עמלה לעונת 19/20 בסך 9,360 ש"ח (כולל מע"מ); בנוסף נתבע שיעור של 10% משכרו של השחקן בשלוש העונות הבאות (תקופת האופציה); בנוסף, בשל הפרה נטענת של הסכם הייצוג עקב אי-ערוב המייצג במו"מ עם בני יהודה, נתבע הפיצוי המוסכם בסך 50,000 ש"ח הקבוע בסעיף 7.1 להסכם.
8. כפי שהתברר במהלך הבוררות, במקביל להתקשרות השחקן עם הקבוצה [REDACTED], התקשר המייצג עם קבוצה זו ביום 19.6.19 לקבלת עמלה בגין התקשרותה עם השחקן. העמלה עמדה על שיעור של 5% משכרו נטו של השחקן, בצירוף מע"מ (להלן: "הסכם מייצג-קבוצה"). השחקן לא ידע בזמן אמת על ההתקשרות האמורה.
9. על פי הסכמת הצדדים בהליך הבוררות, לא הוצגו ראיות נוספות מעבר לכתבי הטענות והמסמכים שהוגשו בתיק וכל צד הגיש סיכומיו.
10. בפסק הבוררות קבע הבורר כי הוראות סעיפים 5, 6 ו-7 לתקנון המייצגים קובעות חובות החלות על השחקנים והקבוצות, ולא על מייצגים. בהתאם לכך נקבע ע"י הבורר:

"א. אין איסור על מייצג ליצג הן את הקבוצה והן את השחקן באותה התקשרות.

ב. במקרה של ייצוג שני צדדים, נאסר על צד אחד לשלם את שכר הייצוג המגיע מן הצד האחר, אולם אין איסור על הקבוצה לשלם למייצג את השכר המגיע מן השחקן, ובלבד שתשלום זה נעשה מתוך הכספים שמגיעים לשחקן מהקבוצה, ולא "מכיסה היא" או על חשבונה."

בהתאם לכך, הבורר דחה את טענת השחקן כי ההתקשרות בין המייצג לקבוצה וקבלת העמלה ממנה, שוללת את זכות המייצג לקבלת עמלה מהשחקן בגין עונה זו. לפיכך, חוייב השחקן לשלם למייצג את עמלתו בגין ההתקשרות עם קבוצה בסך 9,360 ש"ח. בהמשך לכך דן הבורר האם זכאי המייצג לפיצוי המוסכם בגין אי תשלום העמלה האמורה. הבורר קבע שיש להפחית את הסכום הקבוע בהסכם – 50,000 ש"ח - ולהעמיד אותו על סך 5,000 ש"ח; זאת, נוכח התנערתו "הלא מוצדקת והמתמשכת" של השחקן מתשלום שכר המייצג למרות שצרך את שירותו. טענות המייצג ביחס לתקופת האופציה נדחו; הבורר קבע כי סעיף הארכת הסכם הייצוג לשלוש שנים נוספות הוא בלתי סביר, במיוחד לאור היחס בין תקופת ההסכם לתקופה בה מוארך ההסכם, ומשכך, אין לתת לו תוקף (מבלי לפגוע בתוקף יתר סעיפי הסכם הייצוג). המייצג איננו משיג על קביעה זו, ולפיכך לא נתייחס לכך בהחלטה זו; אין להסיק מכך לגבי עמדתנו בסוגיה זו.

הבקשה לקיום דיון נוסף וההחלטה בה

11. השחקן הגיש בקשה לקיים דיון נוסף בפסק הבוררות.
12. לאחר דיון בטענות הצדדים, הורה יו"ר המוסד לבוררות וגישור על קיום דיון נוסף בשאלה האם מייצג שהתקשר עם שחקן בהסכם ייצוג ולאחר מכן חתם על הסכם ייצוג עם קבוצה - ללא ידיעת השחקן – זכאי לעמלה מהשחקן (כולה או מקצתה). זאת, נוכח חשיבות סוגיית חובת המייצג להימנע מניגוד עניינים וההשלכות של אי קיום חובה זו, היעדר התייחסות לסוגיה זו עד כה והשלכות רוחב שעשויות להיות להכרעה. נקבע כי יש מקום לערוך בנושא בירור מעמיק במותב רחב, שיתמקד בסוגיה העקרונית ויקבע עקרונות מדריכים.

ההליכים בדיון הנוסף

13. לאחר מינוי המותב לדיון הנוסף, הורנו לצדדים להתייחס לשתי סוגיות:
- 13.1. האם מייצג שהתקשר עם שחקן בהסכם ייצוג ולאחר מכן חתם על הסכם ייצוג עם קבוצה – ללא ידיעת השחקן – זכאי לעמלה מהשחקן (כולה או מקצתה).
- 13.2. האם, ובהתאם לטיעון בסוגיה הראשונה, יש לעמדתם השפעה על עצם פסיקת הפיצוי המוסכם בתיק זה.
14. ההתאחדות לכדורגל בישראל (להלן: "ההתאחדות") צורפה כצד להליך לשם קבלת עמדתה בסוגיות שהועלו.
15. בטיעון המשלים מטעם השחקן נטען:
- 15.1. אשר לזכאות המייצג לעמלה: הוראות תקנון המייצגים הישראלי וכן תקנון פיפ"א קובעים שעל מייצג חובה להימנע ממצב של ניגוד עניינים; כאשר מייצג התקשר עם צד אחד, הוא רשאי לקבל שכר רק מאותו צד, ואם אותו צד הוא השחקן, רשאי המייצג לקבל את העמלה מהקבוצה הקולטת באופן שהיא משלמת את העמלה במקום השחקן. עוד בהקשר זה נטען כי בייצוג שני צדדים לעסקה קיימים תנאים ברורים שלא התקיימו, וכפועל יוצא מכך המייצג אינו זכאי לתשלום משני הצדדים.
- ההימנעות מלעמוד בניגוד עניינים עולה גם ביחסי שליחות ובתחומים אחרים במשפט הפרטי והציבורי, שכן אם מייצג מתקשר עם קבוצה ללא ידיעת השחקן, הרי שהשחקן יכול להיפגע ע"י כך שתימנע ממנו אפשרות להתקשר עם קבוצה אחרת, בתנאים טובים יותר, מפאת האינטרס של המייצג לקבל לכיסו עמלה נוספת מקבוצה.
- 15.2. אשר לסוגיית הפיצוי המוסכם: המייצג לא היה זכאי לקבל פיצוי מוסכם כלל. הפיצוי המוסכם התבקש בשל הפרה ע"י השחקן שהתבטאה בכך שהשחקן יוצג ע"י מייצג אחר לאחר תום עונת 19/20. ואולם, בפסק הבורר מחד גיסא, נקבע כי ההסכם בין הצדדים הסתיים בתום עונת 19/20 אך מאידך גיסא ניתן פיצוי מוסכם מהטעם שהשחקן התנער מהתשלום. כלל לא עמדה בפני הבורר טענה לפיצוי מוסכם עקב הפרה זו ולכן שגה הבורר בקביעת פיצוי מוסכם.

16. בטיעון המשלים מטעם המייצג נטען :

16.1. אשר לזכאות המייצג לעמלה : המייצג מאמץ את שקבע הבורר בפסק הבוררות. המייצג החייה את הקריירה של השחקן והובילו לפסגת הכדורגל. הטענות לניגוד עניינים הועלו ע"י השחקן רק כאשר ביקש המייצג לקבל את שכרו. השחקן לא ביקש להתייחס בהסכם הייצוג לקיזוז סכומים כלשהם מהעמלה, מקום בו המייצג יהיה זכאי לעמלה גם מהקבוצה הקולטת.

16.2. עוד נטען כי כלל אין ניגוד עניינים : המייצג אינו מייצג דרך קבע את הקבוצה והוא עשה עבודתו נאמנה ; הוראת ס' 7 לתקנון המייצגים מתייחסת לשחקן או לקבוצה ולא למייצג ; הוראת ס' 6 לתקנון זה מתייחסת לאיסור על צד לשאת בתשלום המוטל על הצד האחר.

לטענת המייצג, לא הוכח שקבוצת מ.ס. קבוצה שילמו את העמלה בה נדרש היה השחקן לשאת ואין כל טענה שהשחקן צריך לשאת בעמלה שחלה על הקבוצה. נטען שידעה או אי ידיעה של השחקן בדבר התקשרות מייצג עם הקבוצה הקולטת אינה משפיעה על זכאותו של המייצג בקבלת עמלה, הן מהשחקן והן מהקבוצה ובפרט כשבמקרה זה פעלו הצדדים בהתאם לתקנון.

16.3. אשר לסוגיית הפיצוי המוסכם : מדובר ברכיב נפרד ובלתי תלוי בסוגיה הראשונה, אשר נובע מהתנהלות השחקן והתחמקותו מתשלום שכר המייצג כפי שנקבע בפסק הבוררות ואין מקום לשנות את הקביעה לעניין זה.

17. עמדת ההתאחדות הינה כדלקמן :

17.1. אשר לזכאות המייצג לעמלה : לגישת היועץ המשפטי, סעיף 5 לתקנון המייצגים קובע חובת גילוי הסכם הייצוג להתאחדות ; סעיף 7 לתקנון מתיר ייצוג משותף אך קובע כי הקבוצה והשחקן מחוייבים, טרם החל המייצג במתן שירות, לחתום על הסכם שמביא לידי ביטוי את ההסכמות המשותפות, אותו עליהם להפקיד בהתאחדות.

בנוסף, נדרשת ידיעה מפורשת של כל הצדדים לעסקה בדבר הייצוג הכפול, במטרה למנוע כל ספק באשר לניגוד עניינים של מי מהצדדים להסכם.

בשים לב לנתוני המקרה ולהוראות התקנון, סבור היועץ המשפטי כי המייצג הפר את החובות מכח התקנון מהטעם שבעודו חתום על הסכם בלעדיות לייצוג השחקן, פעל, ללא ידיעת השחקן, וחתם על הסכם עם הקבוצה שתכליתו קבלת עמלה בגין החתמת השחקן, וכל זאת מבלי שנחתם הסכם משולש כנדרש (שחקן-קבוצה מייצג) ולכן הוא אינו זכאי לעמלה מהשחקן.

לגישתו, לשון התקנון קובעת לכאורה אחריות שווה למייצג ולשחקן אך ברור כי למייצג אחריות גדולה יותר.

17.2. אשר לסוגיית הפיצוי המוסכם : לא הובעה עמדה מהטעם שמדובר בהכרעה המבוססת על נסיבות המקרה הספציפי, ואין המדובר בנושא עקרוני.

18. השחקן הצטרף לאמור בעמדת ההתאחדות תוך שהוא מדגיש כי המייצג אינו יכול להפר

הוראות בתקנונים ולהינות מתוצאות ההפרה ושב על הטענות שהועלו על ידו ופורטו לעיל.

19. המייצג לא הגיב לעמדת ההתאחדות; ב"כ המייצג ביקש אורכה להגשת תגובתו ואף פנה וברר אם התגובה התקבלה; הוא נענה בשלילה וניתנו לו הזדמנויות להגיש את תגובתו, אך התגובה לא הוגשה. בנסיבות אלה, החלטתנו ניתנת ללא התגובה.

דיון והכרעה בטענות הצדדים

ניגוד עניינים – המסגרת הנורמטיבית

20. סעיף 7 לתקנון המייצגים עוסק – כאמור בכותרתו – בהסדרת ניגודי העניינים של מייצג. וכך נקבע בסעיף קטן 1:

על מייצג, שחקן ועל קבוצה לוודא טרם התקשרות עם מייצג, כי המייצג אינו מצוי בניגוד עניינים או שלא מתקיים חשש להימצאותו בניגוד עניינים במסגרת מתן שירותיו כמייצג.

אם כן, בתקנון המייצגים נקבע איסור כללי החל על מייצג לא רק להימצא בניגוד עניינים ממש, אלא אף במצב בו עולה חשש להימצאותו בניגוד עניינים. אכן, הסעיף מטיל את החובה לוודא כי אין חשש לניגוד עניינים גם על הקבוצה וגם על השחקן, אך ברור שעיקר האחריות מוטלת על המייצג, כמי שאמור לפעול בנאמנות עבור מי שמיוצג על ידו. זאת חובה החלה על כל מקרה בו מייצג פועל, בין עבור קבוצה ובין עבור שחקן. 21. החובה החלה על מייצג, כמי שפועל למען אינטרס של אחר, להימנע מלהימצא בניגוד עניינים וחובת הגילוי החלה ככל שקיים ניגוד עניינים או אף חשש לניגוד עניינים, הן חובות מהותיות אשר שואבות תוכן מנורמות התנהגותיות יסודיות.

22. כך למשל בבג"ץ 595/89 משה שמעון נ' שלום דנינו, הממונה על מחוז הדרום במשרד הפנים, פ"ד מד(1) 409 (1990) נקבע:

"עקרון יסוד הוא, כי מי שפועל למען אינטרס של אחר, חייב להימנע מניגוד בין אותו אינטרס לבין אינטרס שלו עצמו או אינטרס אחר כלשהו. זהו העיקרון בדבר האיסור על ניגוד עניינים. תחילתו של עיקרון זה כעניין מוסרי שבין האדם לבין עצמו. לימים הוא הפך - מכוח הקונסנסוס החברתי העומד ביסודו - כעניין של משפט החל ביחסים שבין אדם לבין זולתו (ראה י' זמיר, "אתיקה בפוליטיקה" משפטים יז (תשמ"ז-מ"ח) 250). בישראל הכירו בתי המשפט בשורה ארוכה של פסקי-דין, כי העיקרון בדבר איסור על ניגוד עניינים אינו אך עניין מוסרי שבין אדם לבין עצמו, אלא הוא הינו עיקרון משפטי המשתרע על כל תחומי המשפט. הוא חל בתחומי המשפט הפרטי והמשפט הציבורי גם יחד."

23. חובה זו עולה מדיני השליחות, ויפים הם הדברים שנאמרו בספרו של פרופ' אהרון ברק חוק השליחות (כרך ב), בעמ' 1036 :

”חובת הנאמנות הכללית קובעת כי על השלוח לפעול בהגינות ובנאמנות, לפי מיטב האינטרסים של השולח, תוך התרחקות מכל מצב דברים שיש בו אפשרות של התנגשות בין אינטרס השולח לבין אינטרס השלוח. עליו להשתחרר מכל אינטרס אישי... תוך העדפה מלאה של אינטרס השולח. ככל שכוחו של השלוח רב יותר, כך מן הדין להטיל עליו חובות התנהגות ראויה חמורות יותר שימנעו ממנו לנצל לרעה את כוחו. על רקע זה ניתן לקבוע כי חובת הנאמנות הכללית של השלוח היא לראות תמיד את אינטרס השולח כאינטרס המכריע ולהעדיפו על האינטרס האישי של עצמו. עליו להיות מסור לשולח, ולפעול לטובתו, ולטובתו בלבד.”

24. הנה כי כן, ההוראות בתקנון המייצגים המטילות על מייצג את החובה שלא להימצא בניגוד עניינים מתבססות על נורמת התנהגות ברורה הנובעת ממעמדו של המייצג וציפיית המיוצגים על ידו שינהג באופן הוגן תוך שמירה על האינטרסים שלהם.

התנאים להכרה בייצוג כפול

25. תקנון המייצגים מוסיף ומתייחס למקרה פרטי של חשש לניגוד עניינים – שהוא המצב שמועד לפורענות מעצם טיבו – מקום בו המייצג מייצג הן את השחקן והן את הקבוצה. ייצוג כפול מעורר חשש ממשי לניגוד עניינים, שמא יעדיף המייצג לפעול על פי האינטרס האישי שלו תחת שמירה על האינטרס של צד אחד אותו הוא מייצג.

26. וכך נקבע בסעיף 7(2) לתקנון המייצגים :

”קבוצה ושחקן המעוניינים לשכור את שירותיו של אותו מייצג כדי לטפל בעסקה, חייבים, בטרם שהמייצג החל במתן השירותים, לחתום על הסכם המביא לידי ביטוי את הסכמת הצדדים, הקבוצה והשחקן, לכך שאותו מייצג ייצג את שני הצדדים וכן לקבוע בהסכם על מי מהצדדים תחול חובת תשלום התמורה למייצג. הסכם כאמור יימסר ויופקד בהתאחדות ביחד עם הפקדת הצהרת המייצג.”

אם כן, האפשרות שמייצג ייצג כפול מותנית בעריכת הסכם בכתב בין השחקן והקבוצה בו תבוא לידי ביטוי הסכמתם ההדדית לכך ששניהם יהיו מיוצגים על ידי אותו מייצג, כמו גם יוסדר שכרו של המייצג, כך שהן הקבוצה והן השחקן יודעים ומסכימים להסדר כספי זה. כאשר הקלפים גלויים לקבוצה ולשחקן, הרי שגם אם קיימים ניגודי עניינים למייצג – המיוצגים ערים לאפשרות זו, מסכימים לה ומעדיפים את הייצוג הכפול על פני האפשרויות האחרות.

27. אם כן, אין מדובר על חשש מניגוד עניינים אשר אסור per se; התקנון מאפשר למי שבחר בכך להיות מיוצג על ידי מייצג הפועל גם עבור הצד השני לעסקה, אך זאת בכפוף לגילוי מלא כלפי שני הצדדים ומתן הסכמה בכתב לכך, והכל כפי שנקבע במפורש בתקנון.
28. החובה לערוך הסכם בדבר הסכמה על ייצוג כפול חלה על הקבוצה והשחקן, אך – כפי עמדת ההתאחדות – האחריות שלא לייצג ייצוג כפול במקרה בו לא נערך ונחתם הסכם כזה, מוטלת על מי שבלב העניין: המייצג. מכאן שעל המייצג להמנע מלייצג שני צדדים אם לא נערך הסכם כאמור בסעיף 27(2) לתקנון המייצגים. מקום בו הצדדים אינם יוזמים זאת, מוטלת על המייצג להתנות את ייצוגו הכפול בעריכת הסכם כאמור ואם הדבר לא יוצא לפועל, עליו לבחור איזה צד – אחד בלבד – הוא מייצג.
29. במקרה שלפנינו, אין מחלוקת שהשחקן כלל לא היה מודע להסכם העמלה שבין המייצג לבין הקבוצה; בהעדר ידיעה על הסכם כזה לא ניתן לצפות כי השחקן יבקש לערוך הסכם ייצוג כפול עם הקבוצה וממילא, ברור שאין לשחקן כל מידע על מנת לבחון האם המייצג מצוי בניגוד עניינים אם לאו. המייצג מנע מהשחקן את המידע האמור, ובכך יצר מצג מטעה כלפי השחקן כי הוא פועל עבורו ועבורו בלבד.
30. ומה הנפקות לכך שמייצג ייצג ייצוג כפול בודעו כי אין הסכם בין הקבוצה המסדיר ייצוג זה וכשהוא יודע שלשחקן אין זכות בחירה האם להסכם לייצוג הכפול או להודיע למייצג שאיננו מעוניין בכך, שכן השחקן לא יודע על הייצוג הכפול? דומה שאין מנוס מלהגיע למסקנה שיש לשלול מהמייצג את העמלה שלכאורה הגיעה לו מהשחקן. הטעם לכך כפול:
- 30.1. התנהגות המייצג מהווה הפרה יסודית של הסכם הייצוג, באשר הוא מצוי בניגוד עניינים חריף לגבי ייצוג השחקן; סביר להניח כי כל מיוצג יראה במצב בו מייצגו מייצג גם את הצד השני ללא ידיעתו וללא הסכמתו כסיטואציה שלו ראה אותה מלכתחילה, לא היה מתקשר בהסכם. התנהגות כזו סותרת את התנאי המרכזי בהסכם ייצוג: על המייצג לפעול בנאמנות, בשקיפות ובהגינות כלפי מיוצגו. אובדן האמון משמעו סיום הקשר המבוסס על האמון, הווה אומר, ביטול הסכם הייצוג.
- 30.2. בהעדר הסכם כאמור בסעיף 27(2) לתקנון המייצגים, לא קיים בסיס על פיו יכול המייצג לדרוש מהשחקן את עמלתו. עניין זה היה אמור להיות מוסדר בהסכם הייצוג הכפול שבין הקבוצה לבין השחקן. מקובלת עלינו עמדת היועץ המשפטי, לפיה המייצג פעל בניגוד לאמור בתקנון הייצוג ולפיכך איננו יכול להינות מ"פירות" ייצוגו. יש לזכור בעניין שבפינו שאין המדובר בטיעון פורמלי בלבד של אי-קיום הסכם ייצוג כפול בין הקבוצה לבין השחקן כיוון שהצדדים בחרו שלא לעשות כן; לו זה היה המצב, יתכן והמסקנה היתה שונה. במקרה שלפנינו האשם בהעדרו של הסכם ייצוג כפול מונח על כתפי המייצג, אשר הסתיר מהשחקן בודעין את התקשרותו עם הקבוצה ובכך נמנע מהשחקן ליזום – אם ירצה בכך ובתנאים שיעמיד – הסכם ייצוג כפול עם הקבוצה.

31. לפיכך אנו קובעים כי מייצג שהתקשר עם שחקן בהסכם ייצוג ולאחר מכן חתם על הסכם ייצוג עם קבוצה - ללא ידיעת השחקן – איננו זכאי לעמלה מהשחקן. מכך עולה כי השחקן לא היה מחוייב לשלם למייצג עמלה בגין התקשרותו עם הקבוצה וחיובו בפסק הבוררות לעשות כן – מבוטל.

הפיצוי המוסכם

32. כפי שעולה מסעיף 7.1 להסכם הייצוג, הפיצוי המוסכם בסך 50,000 ש"ח הינו למקרה בו הפר השחקן את התחייבויותיו כאמור בהוראות סעיף 3.1 להסכם הייצוג שעניינן מחוייבותו לבלעדיות כלפי המייצג במשך תקופת הסכם הייצוג. משקבע הבורר מפורשות, קביעה עליה לא חלק אף אחד מהצדדים, שהסכם הייצוג הסתיים בסוף עונת 19/20 והסעיף בדבר הארכתו לתקופה נוספת של 3 שנים בטל – הרי שלא חלות הוראות סעיף 7.1 להסכם הייצוג ואין מקום כלל לדון בפיצוי מוסכם (מלא או מופחת). אם כן, הבורר לא דק פורתא בעניין זה, ודן בשאלת חיוב השחקן בפיצוי המוסכם בגין הפרת אחרת של ההסכם – אי-תשלום עמלת 19/20. המדובר בטעות בפירוש הסכם, אשר באופן רגיל לא דנים בה במסגרת דיון נוסף, ובפרט כשהשחקן לא ביקש זאת. יחד עם זאת, על פי הגיונו של הבורר, הפיצוי המוסכם נפסק בגין אי-תשלום עמלת 19/20, ומשבוטל חיוב זה על ידנו, נשמט הבסיס לחיוב בפיצוי המוסכם. במקרה שלפנינו הפיצוי המוסכם הינו חיוב נלווה לחיוב בעמלת 19/20, ומשהחיוב העיקרי מבוטל, בטל איתו גם החיוב הנלווה.

סיכום

33. שני החיובים החוזיים שנפסקו לחובת השחקן בפסק הבוררות – עמלת 19/20 בסך 9,360 ש"ח ופיצוי מוסכם בסך של 5,000 ש"ח – דינם להתבטל. בהתאם לכך, בטלים תשלומי ההוצאות ושכר הטרחה שהושתו בפסק הבוררות.

34. למותר לציין שאם שולמו סכומים כלשהם למייצג בגין חיובים שהוטלו על השחקן בפסק הבוררות, על המייצג להחזירם לשחקן עד לתום 21 יום ממועד החלטה זו.

35. המייצג ישלם לשחקן בגין הוצאות הליך זה ושכ"ט עו"ד סך של 2,000 ש"ח כולל מע"מ. סכום זה ישולם בתוך 30 יום ממועד מתן פסק הבוררות זה.

36. בנסיבות העניין, איננו מחייבים בשכ"ט הבוררים בהליך זה.

ניתן היום, 2 מרץ, 2023.

(-----)

(-----)

(-----)